

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. 10. 2018 samosoudkyní JUDr. Janou Bílkovou, Ph.D.,

takto:

Obžalovaný

XXX, narozený **XXX**, **XXX**, trvale bytem **XXX**, toho času ve **XXX** ve **XXX**,

je vinen, že

I. dne 9. 6. 2018 v době okolo 23.30 hod. v bytě č. 1 v podkroví domu na ulici **XXX** čp. **XXX** nejméně desetkrát opakovaně střílel ze střelné zbraně – revolveru Alfa ráže 6 mm ME Flobert, přesně nezjištěného označení, kdy při střelbě stál u střešního okna tohoto podkrovního bytu situovaného do ulice **XXX**, přičemž v bytě se v tu dobu nacházelo nejméně 5 dalších osob, a takto střílel z okna směrem k protějšímu domu na rohu ulic **XXX** a **XXX** na přesně neustanovená místa, kdy mohl tímto způsobem i poškodit věci či zranit osoby, neboť ani neviděl, kam přesně střílí, a v této střelbě fakticky pokračoval ještě i poté, co byla na místo přivolána hlídka Policie České republiky a činila výzvy k ukončení střelby,

II. od blíže nezjištěné doby až do dne 9. 6. 2018 si bez povolení vědomě neoprávněně opatřil a v bytě č. **XXX** na ulici **XXX** čp. **XXX** až do dne 10. 6. 2018 přechovával

1)

zbraň a její hlavní část, a to:

blíže nespecifikovanou zakázanou střelnou zbraň tvaru tužky na náboje 22 LR, vybavenou závěrem a úderníkem, která byla vyrobena či upravena tak, aby byl zatajen její účel, a současně je možné z ní střílet malorážkovými náboji, kdy se jedná o zbraň kategorie „A“ ve smyslu § 4 písm. a) bod 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy jde o zbraň

upravenou tak, že lze utajit její účel či u ní byl původní charakter a podoba změněny tak, aby jejím použitím mohly být způsobeny těžší následky nebo se jedná o zbraň maskovanou jako jiný předmět (zákeřné zbraně) a k jejímu držení je nutný zbrojní průkaz či zbrojní licence, a k nabytí vlastnictví, držení a nošení je třeba udělení výjimky Policií České republiky, přičemž držitelem takového oprávnění, případně licence obžalovaný není a nikdy nebyl,

1 ks nábojového válce ráže 22 k revolveru bez označení, ve 2 částech, s kapacitou 8 ks nábojů a centrálním vytahovačem nábojnic, kdy se jedná o hlavní část zbraně kategorie „A“ ve smyslu § 3 odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, k jejímuž držení je nutný zbrojní průkaz nebo zbrojní licence, které obžalovaný držitelem není a nikdy nebyl,

2)

výbušninu v množství větším než malém a zbraň hromadně účinnou, a to:

průmyslovou elektrickou rozbušku mohutnosti č. 8,

rozbušku S&B se ženíjní zápalnicí délky 23 cm,

bleskovici délky 36 cm,

ženíjní zápalnici délky 151 cm,

neznámou chemickou látku – trhavinu na bázi hexogenu a nitroaromátů s pozitivním testem na výbušninu o hmotnosti 66 g, včetně obalu z hliníkové fólie a igelitu,

neznámou chemickou látku zhotovenou s největší pravděpodobností „vlastnoručně“, heterogenní směs různých druhů bezdýmných střelných prachů s příměsí pyrotechnické složky na bázi chlorečnanu draselného, síry a stopami hliníku s pozitivním testem na výbušninu o hmotnosti 26 g, včetně obalu z lepicí pásky,

v přesně nezměřitelném množství (cca do 2 gramů) neznámou chemickou látku – trhavinu na bázi hexogenu a nitroaromátů s pozitivním testem na výbušninu, včetně obalu z igelitu,

kdy tyto jsou zakázaným střelivem kategorie „A“ ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, neboť se jedná o munici podle § 70a odst. 1 tohoto zákona, k jejímuž držení je nutné držení zbrojního průkazu skupiny A, a výjimka Policie České republiky ve smyslu § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, přičemž držitelem takového oprávnění nebo licence obžalovaný není a nebyl, a část z nich je považována za výbušninu podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě,

střelnou zbraň – automatickou pušku AKS v. č. 4599571, ráže 7,62 x 39, se zásobníkem, kdy se jedná o zbraň kategorie „A“ ve smyslu § 4 písm. a) bod 1 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a to o zbraň zakázanou vojenskou, k jejímuž držení je nutný zbrojní průkaz nebo zbrojní licence, a k nabytí vlastnictví, držení a nošení musí být Policií České republiky udělena výjimka, přičemž držitelem tohoto oprávnění nebo licence obžalovaný není a nikdy nebyl,

3)

střelivo ve značném množství, a to:

30 ks brokových nábojů (10 ks s jednotnou střelou ráže 16/70 a 20 ks s hromadnou střelou ráže 16/67), kdy toto střelivo je možné nabýt do vlastnictví, držet a nosit pouze v případě, že je držitelem zbrojního průkazu podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a to v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl,

40 ks nábojů S&B 9 x 19, ráže 9 mm Luger, kdy toto střelivo je možné nabýt do vlastnictví, držet a nosit pouze držitelem zbrojního průkazu podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a to v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl,

147 ks kulových nábojů s označením BXN 58 7,62 x 39 s celoplášťovou střelou, přičemž tyto jsou zbraněmi kategorie „A“ ve smyslu § 4 písm. b) bod 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy toto střelivo neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení a může ho nabýt do vlastnictví, držet a nosit fyzická osoba, která je držitelem zbrojního průkazu, a k nabytí vlastnictví, držení a nošení jí byla Policií ČR udělena výjimka, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl a nebyla mu udělena ani tato výjimka,

16 ks kulových nábojů s označením BXN 58 7,62 x 39 se stopovkou, s celoplášťovou střelou označenou zelenou barvou, přičemž tyto jsou zbraněmi kategorie „A“ ve smyslu § 4 písm. b) bod 3 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, kdy toto střelivo neodpovídá dovolenému výrobnímu provedení a může ho nabýt do vlastnictví, držet a nosit fyzická osoba, která je držitelem zbrojního průkazu, a k nabytí vlastnictví, držení a nošení jí byla Policií ČR udělena výjimka, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl a nebyla mu udělena ani tato výjimka,

18 ks malorážkových nábojů 5,6 mm Short S&B s okrajovým zápalem 22 Short, kdy toto střelivo je možné nabýt do vlastnictví, držet a nosit pouze držitelem zbrojního průkazu podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a to v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl,

41 ks malorážkových nábojů, ráže 22 Long Rifle, s označením REX 22LR, kdy toto střelivo může nabýt do vlastnictví, držet a nosit pouze držitel zbrojního průkazu podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a to v rozsahu oprávnění stanovených pro jednotlivé skupiny, přičemž držitelem zbrojního průkazu obžalovaný nebyl,

tedy

pod bodem I.:

dopustil se veřejně výtržnosti,

pod bodem II. 1):

bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň a její hlavní část,

pod body II. 2), 3):

bez povolení sobě opatřil a přechovával výbušninu v množství větším než malém a zbraň hromadně účinnou, a bez povolení hromadil ve značném množství střelivo,

čímž spáchal

pod bodem I.:

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

pod bodem II. 1):

přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku,

pod body II. 2), 3):

prečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 279 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 a § 48 odst. 4 písm. h) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost se **zcela zdržet požívání** alkoholických nápojů a jiných návykových látek.

Podle § 85 odst. 2 a § 48 odst. 4 písm. d) tr. zákoníku se obžalovanému ukládá povinnost **podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství**, vybranému ve spolupráci s Probační a mediační službou ČR.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a to blíže nespecifikované zakázané střelné zbraně tvaru tužky na náboje 22 LR, vybavené závěrem a úderníkem,

1 ks nábojového válce ráže 22 k revolveru bez označení, ve 2 částech, s kapacitou 8 ks nábojů a centrálním vytahovačem nábojnic,

průmyslové elektrické rozbušky mohutnosti č. 8,

rozbušky S&B se ženíjní zápalnicí délky 23 cm,

bleskovice délky 36 cm,

ženíjní zápalnice délky 151 cm,

střelné zbraně – automatické pušky AKS v. č. 4599571, ráže 7,62 x 39, se zásobníkem,

21 ks brokových nábojů – 10 ks s jednotnou střelou ráže 16/70 a 20 ks s hromadnou střelou ráže 16/67,

37 ks nábojů S&B 9 x 19, ráže 9 mm Luger,

144 ks kulových nábojů s označením BXN 58, ráže 7,62 x 39, s celoplášťovou střelou,

13 ks kulových nábojů s označením BXN 58, ráže 7,62 x 39 se stopovkou, s celoplášťovou střelou označenou zelenou barvou,

15 ks malorážkových nábojů 5,6 mm Short S&B s okrajovým zápalem 22 Short,

35 ks malorážkových nábojů, ráže 22 Long Rifle, s označením REX 22LR,

93 ks ostrých nábojů, ráže 6 mm, ME Flobert court,

revolveru ALFA ME Flobert model 620, ráže 6 mm, v. č. 7620049468, v černé plastové krabičce,

a revolveru ALFA ME Flobert model 620, ráže 6 mm, v. č. 8620050087, v černé plastové krabičce.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se **zabírá věc**, a to 134 ks pracovních nábojek ráže 6 mm s okrajovým zápalem bez bližšího označení.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podala dne 26. 9. 2018 obžalobu na obžalovaného XXX pro jednání popsaná ve výroku rozsudku, kterými se měl obžalovaný dopustit přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.
2. V trestní věci bylo Okresním soudem v Pardubicích dne 9. 10. 2018 konáno hlavní líčení. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl soud k závěru, že vina obžalovaného pro skutky vymezené ve výrokové části rozsudku byla spolehlivě prokázána.
3. Obžalovaný XXX se k trestným jednáním podle výroku rozsudku doznal v přípravném řízení i u hlavního líčení.
4. K výtržnictví obžalovaný uvedl, že u střelby ze střešního okna bytu v XXX, kde bydlel s přáteli, šlo o zkratové jednání, které nebylo správné a už ho nebude nikdy opakovat. S kamarády 3. nebo 4. den pil alkoholické nápoje, ostatní v bytě spali, a protože byl obžalovaný po rozchodu s partnerkou XXX, potřeboval toto vyventilovat. Po skončení střelby si šel lehnout, a probudil ho až zásah Policie ČR. K obžalobě obžalovaný pouze namítal, že dne 9. 6. 2018 nestřílel na žádný objekt a neslyšel výzvy Policie ČR k ukončení střelby. Popis skutku, že obžalovaný střílel na protilehlý dům a že ve střelbě pokračoval i poté, co ho hlídka Policie ČR vyzvala ke skončení střelby, nebyl ovšem jednoznačně prokázán. Soud tudíž popis skutku ve výroku o vině rozsudku upravil tak, aby odpovídal důkazům u hlavního líčení – že obžalovaný střílel minimálně revolverem zn. ALFA ME Flobert nejméně 10x směrem k protějším domu na rohu ulic XXX a XXX na přesně neustanovená místa a že fakticky ve střelbě pokračoval i poté, co Policie ČR dorazila na místo a učinila výzvy k ukončení střelby. Obžalovaný dodal, že střílel 2x až 3x během střelby i střílel tužkou. Doznání obžalovaného k tomuto skutku – v rozsahu prokazatelnosti – tak soud považoval za plné.
5. Obžalovaný byl mimo vlastního doznání z trestného činu výtržnictví usvědčován i úředními záznamy Policie ČR o výjezdu policejních hlídek a zásahové jednotky na místo střelby na ulici XXX v XXX, protokolem o vstupu do obydlí (viz č. l. 29 spisu), úředním záznamem o násilném vstupu Policie ČR do bytu po výzvě k otevření dveří, na kterou nebylo reagováno (viz č. l. 178 spisu), podaným vysvětlením vytěženého oznamovatele XXX přítomného u domu v době střelby (viz č. l. 177 spisu), jakož i protokolem o vydání věcí, mezi kterými byly i 2 revoly ALFA ME Flobert, náboje do revolveru a střelná zbraň tvaru tužky na náboje 22 LR – když obžalovaný Jakub Slánský potvrdil, že provedl střelbu s jedním tímto revolverem s náboji a dále s touto zbraní v podobě tužky.
6. Ze spáchání trestných činů nedovoleného ozbrojování byl obžalovaný mimo základního doznání usvědčován protokolem o vydání věcí – zbraní, střeliva a výbušnin, protokolem o provedení domovní prohlídky, která byla nařízena soudem a vykonána Policií ČR zákonným způsobem, včetně fotodokumentace, a také odbornými vyjádřeními z oboru kriminalistika, odvětví chemie a fyzikální chemie, z oboru kriminalistika, rozsahem znaleckého oprávnění pyrotechnika, munice a výbušniny, a z oboru kriminalistika, odvětví balistika. Nejednalo se však o plnou spolupráci obžalovaného s orgány činnými v trestním řízení, když nesděloval totožnost člověka, od kterého zbraně, výbušniny a střelivo získal, resp. vypovídal k dané otázce zjevně účelově.
7. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaným na obžalovaného znalcem doc. MUDr. Vladimírem Pidrmanem, Ph.D., bylo prokázáno, že u obžalovaného nejsou prokazatelné žádné psychické nebo somatické změny více závažného charakteru, které by byly způsobeny požíváním alkoholu či drog nebo další závislostí anebo jiným způsobem. Znalec nezjistil u obžalovaného ze současné doby ani z minulosti a ani v době činu duševní poruchu v pravém slova smyslu – psychotickou chorobu, která by znamenala ztrátu kontaktu s realitou,

a nekonstatoval ani jinou poruchu nebo chorobu trvalého rázu. Obžalovaný u hlavního líčení vypověděl, že v roce 2014 podstoupil psychiatrickou hospitalizaci, v důsledku návalů vzteku a paranoidních projevů, která byla dobrovolná a trvala pár dní, a pak obžalovaný dále v roce 2014 docházel k lékařce na psychiatrii a užíval léky na úzkost. Od uvedené doby dosud obžalovaný tvrzeně psychické problémy takové povahy neměl. Pokud byl obžalovaný v minulosti léčen pro úzkostnou problematiku (reaktivní, neurotickou), nemá toto podle znalce – psychiatra v nyní souzené věci z hlediska psychiatrického forenzní význam. V době činu se obžalovaný nacházel ve stavu opilosti prosté, na hranici středního až těžkého stupně. Pro opilost byly rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného u výtržnického činu podle výroku rozsudku sníženy měrou nepodstatnou. Na snížení rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného u výtržnictví se nepodílely žádné jiné chorobné faktory. Rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného nebyly nijak snižené u spáchání nedovoleného ozbrojování. U obžalovaného nebyly znalecky prokázány jednoznačné známky závislosti na alkoholu nebo jiných psychoaktivních látkách. Z psychiatrického pohledu nebyly na obžalovaném nalezeny ani prvky deprivace nebo degradace osobnostní, která by snižovala nebo potlačovala schopnost zdržet se předmětného jednání. Obžalovaný psychiatricky není nebezpečný pro společnost, a proto znalec nenavrhol žádnou formu psychiatrického opatření.

8. Ze znaleckého posudku z oboru školství a kultura, odvětví psychologie, vypracovaného na osobu obžalovaného znalcem doc. PhDr. Janem Laškem, CSc., se podávalo, že mentální kapacita XXX je v pásmu vysokého nadprůměru (IQ 128) a obžalovaným je naplno racionálně využívána. Znalec – psycholog obžalovaného označoval za psychicky stabilního a sociabilního jedince, který je velmi odolný tlakům z okolí a manipulaci druhými lidmi. Obžalovaný XXX. Obžalovaný obecně žije společensky zcela přiměřeně a neodchyluje se od normy populace. Motivace obžalovaného z psychologického hlediska k činu má zde charakter klasického schématu frustrace vedoucí k agresi, kdy rozpad vztahu s partnerkou obžalovaného zasáhl a v rámci snahy vyrovnat se s tímto tlakem volil obžalovaný aktivní reakci – agresi, která však nebyla zaměřena proti konkrétnímu jedinci, ovšem proti situaci, do které se dostal. Střelbou se podle znalce agrese kanalizovala nespecifickým směrem. Psycholog nenavrhol pro obžalovaného žádné opatření. K procesu resocializace obžalovaného znalec podotkl, že lze předpokládat velmi pozitivní dopad. Obžalovaný je podle znalce už v tuto dobu schopen nazít na vlastní chování s nadhledem a sebekriticky, což lze pokládat za racionální výstup, nikoli tendenci se vyvinout povrchním a očekávatelným výrokem.
9. Soud oproti obsahu obžaloby posoudil jednání obžalovaného jako 2 skutky podle hmotného práva. Z pohledu zásad totožnosti skutku bylo samostatným skutkem vyhodnoceno výtržnictví ad I. výroku rozsudku, pro odchylnost jednání i následku, když navíc obžalovaný ke střelbě ze střešního okna bytu především použil revolver ALFA ME Flobert jako legálně drženou zbraň. Jako další 1 skutek (nikoli 3 skutky) však byly vyhodnoceny případy nedovoleného ozbrojování ad II. 1), 2), 3) výroku rozsudku. Obžalovaný spáchal nedovolená ozbrojování ve shodném časovém období – od přesně neznámé doby do dne 9. 6. 2018 předměty opatřil a do dne 10. 6. 2018 (viz protokol o vydání věci) přechovával. Přečinů nedovoleného ozbrojování se obžalovaný dopustil v jednočinném souběhu.
10. Soud dále shledal, že případy nedovoleného ozbrojování naplňují skutkovou podstatu 2 (nikoli 3) přečinů. Podle zákona i rozhodovací praxe jsou přečiny nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku a nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 tr. zákoníku tvořeny každý samostatnou skutkovou podstatou (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1455/2015). Nebylo tedy možno obžalovaného uznat vinným jedním přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1, odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, avšak 2 přečiny nedovoleného ozbrojování – přečinem podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku. Ustanovení § 279 odst. 3 je jednou samostatnou skutkovou podstatou, s variantami a) a b), které mohou (a nemusí) být splněny současně – v tomto případě

byly zároveň dány. V trestním zákoníku jsou jinak samostatné skutkové podstaty na počátku uvozeny textem „Kdo“, za kterým následuje popis jednání pachatele a následku, který naplňuje skutkovou podstatu trestného činu (viz např. § 186 odst. 1 tr. zákoníku, který v jednom odstavci 2x na počátku uvádí slovo „Kdo“, a tímto zde upravuje 2 samostatné skutkové podstaty tohoto trestného činu). V případě § 279 odst. 3 tr. zákoníku je dikcí „Kdo“ započat odstavec 3 toliko 1x, a proto písm. a) a b) jsou samy o sobě nebo dohromady stále jednou samostatnou skutkovou podstatou. Tento výklad se jeví jako adekvátní i s ohledem na obsah § 279 odst. 4 tr. zákoníku, ve kterém zákon upravuje více přísný postih pro pachatele, který spáchá čin podle § 279 odst. 3 tr. zákoníku ve větším rozsahu. Větší rozsah soud u jednání obžalovaného XXX po provedeném dokazování a interpretaci právní úpravy neshledal. Pokud by ovšem byl v jiné situaci větší rozsah shledán, nebylo by logické, aby byl pachatel uznán vinným 2 zločiny – podle § 279 odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku a podle § 279 odst. 3 písm. b), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku – k takovému nesprávnému důsledku by obecně vedlo rozdělení jednání pachatele, které odpovídá skutkové podstatě § 279 odst. 3 písm. a) i písm. b) tr. zákoníku na 2 samostatné trestné činy, když jde podle názoru soudu jen o 1 trestný čin.

11. V usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 4. 2017, č. j. 6 Tdo 426/2017, se rovněž poukazuje na právní kvalifikaci trestnými činy nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku a nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, nikoli na posouzení skutku jako trestného činu podle § 279 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku a současně trestného činu podle § 279 odst. 3 písm. b) tr. zákoníku.
12. Obžalovaný XXX spáchal přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, protože vykonal veřejně výtržnost. Výtržností byla střelba ze střešního okna bytu v centru města Pardubice v nočních hodinách dne 9. 6. 2018. Výtržností se rozumí jednání, které závažným způsobem (hrubě) narušuje veřejný klid a pořádek a pro které je typický zjevně neuctivý a neukázněný postoj pachatele k zásadám občanského soužití. Trestný čin je podle § 117 písm. b) tr. zákoníku spáchán veřejně tehdy, dopustí-li se ho pachatel před nejméně 3 osobami současně přítomnými. Musí jít o osoby rozdílné od pachatele, jež jsou způsobilé konkrétní projev pachatele postřehnout a porozumět mu (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1341/2016) – toto bylo v dané věci splněno.
13. Znak „veřejně“ byl naplněn už přítomností 5 osob v bytové jednotce s obžalovaným – XXX, XXX, XXX, XXX a XXX –, a je primárně nerozhodné, zda tyto osoby skutečně spaly a střelbu neslyšely, když ji prokazatelně mohly vnímat, tak jako i obyvatelé okolních objektů. Střelbu pak slyšel minimálně oznamovatel činu XXX, který pak v okně předmětného bytu zpozoroval 2 osoby, což nasvědčovalo tomu, že střelbě obžalovaného byl smysly přítomen minimálně 1 další muž v bytě. Závažnost činu je zdůrazněna samotnou opakovanou střelbou obžalovaného ve městě XXX, která, ač byla s nejvyšší pravděpodobností provedena „jen“ do vzduchu, mohla svým odrazem zranit osoby nebo poškodit majetek, i když to třeba bylo méně pravděpodobné a obžalovaný si takový následek nepředstavoval jako možný. Závažnost trestného činu dále zvyšuje, že obžalovaný střílel z okna bytu pod vlivem alkoholu a dílem kokainu, a to střelnou zbraní se způsobilými náboji, a přitom vystřelil nejméně 10x. Obžalovaný jednal u výtržnického jednání ze dne 9. 6. 2018 v prosté opilosti, která mu snížila – byť nepodstatně – rozpoznávací a ovládací schopnosti.
14. Obžalovaný XXX se dopustil přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, neboť bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň tvaru tužky na náboje 22 LR, vybavenou závěrem a úderníkem, a také sobě opatřil a přechovával hlavní část střelné zbraně ve formě 1 ks nábojového válce ráže 22 k revolveru bez označení, ve 2 částech. Obžalovaný se dále dopustil přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. a), b) tr. zákoníku, když bez povolení sobě opatřil a přechovával výbušninu v množství větším než malém a zbraň hromadně účinnou, a dále hromadil střelivo ve značném množství (předměty jsou vymezeny ve výroku o vině rozsudku).

15. Objektem trestného činu nedovoleného ozbrojování je zájem společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení života a zdraví, které vyplývá i z nekontrolovaného držení střelných zbraní. Jde o úmyslný ohrožovací trestný čin.
16. Opatřením střelné zbraně, hlavní části střelné zbraně, zbraně hromadně účinné, výbušnin nebo střeliva je jakýkoli způsob získání takového předmětu – obžalovaný všechny věci získal koupí, ač nesděloval přesnou cenu a totožnost osoby převodce nebo název internetové stránky (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 1. 2016, sp. zn. 8 Tdo 1455/2015).
17. Přechováváním u trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 279 tr. zákoníku se rozumí jakýkoli způsob držení nebo nošení střelné zbraně, hlavní části střelné zbraně, zbraně hromadně účinné, střeliva či výbušnin. Pachatel musí mít předměty v moci, ovšem nikoli přímo u sebe – v tomto případě byly věci uloženy v trezoru a posteli obžalovaného.
18. Ke spáchání trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 279 tr. zákoníku není podstatné, zda pachatel – obžalovaný vlastnil střelnou zbraň, hlavní část střelné zbraně, zbraň hromadně účinnou, výbušninu nebo střelivo, u kterých je pro nabytí vlastnického práva nutné povolení, a postačuje, pokud si obžalovaný jakkoli opatřil a přechovával tyto předměty nedovoleně, bez zřetele k vlastnictví podle práva (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2015, sp. zn. 4 Tdo 1378/2015).
19. Obžalovaný si z výbušnin neoprávněně opatřil a přechovával: průmyslovou elektrickou rozbušku mohutnosti č. 8, rozbušku S&B se ženíjní zápalnicí délky 23 cm, bleskoviči délky 36 cm, ženíjní zápalnici délky 151 cm, neznámou chemickou látku – trhavinu na bázi hexogenu a nitroaromátů s pozitivním testem na výbušniny o hmotnosti 66 g, včetně obalu z hliníkové fólie a igelitu, neznámou chemickou látku zhotovenou s největší pravděpodobností „vlastnoručně“, a to heterogenní směs různých druhů bezdýmných střelných prachů s příměsí pyrotechnické složky na bázi chlorečnanu draselného, síry, a stopami hliníku s pozitivním testem na výbušniny o hmotnosti 26 g, včetně obalu z lepicí pásky, a v přesně nezměřitelném množství (cca do 2 gramů) neznámou chemickou látku – trhavinu na bázi hexogenu a nitroaromátů s pozitivním testem na výbušniny, včetně obalu z igelitu. Označené věci byly odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví chemie, shledány za výbušniny. Po právní stránce jde v případě daných věcí o zakázané střelivo v podobě munice podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, nebo o výbušninu podle zákona č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě – k tomu důkaz odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, s rozsahem znaleckého oprávnění pyrotechnika, munice a výbušniny.
20. Výbušninou ovšem podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie, nebyla v obžalobě zahrnutá chemická látka o hmotnosti 28 g, včetně obalu ze zipového sáčku, ve které se zjistila přítomnost červeného fosforu s příměsí vyšších mastných kyselin. Nešlo proto o výbušninu, nýbrž hořlavinu. Tuto chemickou látku tudíž soud z popisu skutku nedovoleného ozbrojování vypustil – na právní kvalifikaci tato změna neměla vliv.
21. Hromadně účinnou zbraní byla v posuzované věci střelná zbraň – automatická puška AKS v. č. 4599571, ráže 7,62 x 39, se zásobníkem, která podle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika, nevykazovala prokazatelné stopy typického očazení po střelbě v nedávné době – nebyla tedy takto užívána. Zbraní hromadně účinnou je taková zbraň, která za obvyklého použití je způsobilá současně usmrtit více lidí nebo jim způsobit těžkou újmu na zdraví. Hromadně účinnou zbraní je proto i samopal, tj. automatická puška (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 6. 2016, sp. zn. 4 Tdo 786/2016).
22. Množství větší než malé u výbušnin a značné množství střeliva zákon z hlediska trestnosti činu nepředepisuje, a proto je nutno vždy zvažovat okolnosti případu. V dané věci soud konstatuje, že vzhledem k charakteru, účinkům i počtu druhů výbušnin a rozsahu chemických látek lze rozhodně opatření a přechovávání výbušnin ze strany obžalovaného posuzovat jako množství

větší než malé. U střeliva se pak pro vícero druhů nábojů, počet a možné dopady aplikace jedná nepochybně o značné množství. Pokud by tohoto střeliva bylo užito, znamenalo by to pro bezpečnost společnosti minimálně srovnatelné ohrožení, jaké by vyvolala 1 zbraň hromadně účinná.

23. Zvláštním zákonem, který se vztahuje k nakládání a dalším činnostem spjatým se střelnými zbraněmi a střelivem, je zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, který upravuje mj. kategorie střelných zbraní a střeliva, podmínky pro nabývání vlastnictví, držení a nošení zbraní nebo střeliva, i práva a povinnosti držitelů zbraní nebo střeliva. Nabytí do vlastnictví, resp. opatření pro sebe, a dále držení a přechovávání předmětů podle výroku o vině rozsudku podléhalo povolení, které obžalovaný podle zprávy Policie ČR na č. l. 187 spisu neměl. Obžalovaný nebyl držitelem licence ani zbrojního průkazu, ani mu na žádný z označených předmětů nebyla udělena Policií ČR výjimka pro tyto účely.
24. Obžalovaný věděl, že opatření a přechovávání takových věcí bez povolení je zakázané. Jednal proto u obou trestných činů nedovoleného ozbrojování zaviněně v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť si byl vědom, že ohrozí zájem na ochraně bezpečnosti lidí a majetku, a chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku předmětný zájem ohrozit. U trestného činu výtržnictví obžalovaný jednal minimálně v nepřímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. b), když věděl, že by mohl porušit zájem na ochraně před rušením veřejného pořádku, a pro takový případ byl s následkem srozuměn. Obžalovaný vypověděl, že nechtěl nikoho vystrašit, ani jakkoli ohrozit, či komukoli ublížit nebo poškodovat majetek. Byl si ovšem vědom, že lidé byli a mohli být ve velkém strachu ze střelby. Obžalovaný prohlásil, že už nikdy takové jednání nechce opakovat.
25. Jednání obžalovaného byla naprosto nepochybně společensky vysoce škodlivá se vznikem trestní odpovědnosti, a nebylo namístě uplatnit zásadu subsidiarity trestní represe podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku.
26. V rámci úvahy o uložení trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání jednání. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které by bylo možno očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
27. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení a následky činů, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí ve věci hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
28. Soud předně konstatuje, že v posuzované věci bylo nutno obžalovanému uložit úhrnný trest podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovaný totiž spáchal celkem 3 trestné činy, což je současné přitěžující okolností podle § 42 písm. n) tr. zákoníku.
29. V opisu z rejstříku trestů nemá obžalovaný žádný trestní záznam. Obžalovanému proto svědčila mimo doznání a spolupráce s orgány činnými v trestním řízení (přestože ne v plném rozsahu) i polehčující okolnost dosavadního vedení řádného života podle § 41 písm. o) tr. zákoníku. Obžalovaný činů upřímně litoval, což mu podle § 41 písm. n) tr. zákoníku také polehčovalo.
30. Obžalovaný byl oproti obžalobě soudem uznán vinným 3 trestnými činy. Všechny tyto trestné činy byly přečiny, nikoli zločiny. Za přečiny, u kterých horní hranice trestní sazby odnětí svobody nepřevyšuje 5 let – jako v daném případě, lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody jen za podmínky, že by vzhledem k osobě pachatele uložení jiného trestu zjevně nevedlo k tomu, aby obžalovaný vedl řádný život (viz § 55 odst. 2 tr. zákoníku). Osoba obžalovaného, který je dosud

netrestaný, projevil upřímnou lítost nad činy a znaleckými posudky psychiatra a psychologa byl označen za jedince bez duševní choroby nebo poruchy, bez psychiatrické nebezpečnosti pro společnost, s psychickou stabilitou, bez odchylky od normy populace, a již v současné době se značně pozitivní resocializací, představuje důvodný předpoklad vedení řádného života podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku.

31. Okolnosti případu byly skutečně závažné, avšak nedosahovaly závažnosti takového rázu, aby soud překonal pozitivní okolnosti o obžalovaném a uložil mu nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud shledal, že k působení na obžalovaného (pachatele), aby vedl řádný život, není nutný přímý výkon trestu odnětí svobody. Soud akcentuje, že obžalovaný byl v době vyhlášení rozsudku již 4 měsíce ve výkonu vazby. Takto omezen na osobní svobodě, ač důvodně, byl obžalovaný poprvé v životě a nikoli krátkou dobu z hlediska nápravy. Lze proto usuzovat, že tvrzení obžalovaného, že výkon vazby ho silným způsobem ovlivnil, je pravdivé.
32. Rozdílná je však vazba – u které byl sledován i cíl ochránit společnost před pácháním dalšího trestného jednání obžalovaným, minimálně dokud by nebylo provedeno adekvátní (především znalecké) dokazování – od ukládaného trestu. Samotná skutečnost výkonu vazby u obžalované osoby obecně není *apriorním* důvodem k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, který musí být po komplexním zhodnocení důkazů řádně zvažován, když jde o trest nejvíce přísný.
33. I kdyby soud s ohledem na závažnost trestných činů konstatoval jako nutné uložit obžalovanému trest odnětí svobody v nepodmíněné formě, lze podotknout, že takový přímý nepodmíněný trest odnětí svobody by vlivem všech okolností, které soud musí podle zákona posuzovat – mimo jiné dosavadní řádný život obžalovaného –, nemohl být po započtení vazby neproporcionálně dlouhý. Obžalovaný by pak byl propuštěn z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody, a soud by (pokud by nešlo o podmíněné propuštění) nemohl dále chování obžalovaného za účelem ochrany společnosti sledovat dohledem a zákazem užívání návykových látek.
34. Podle znalce psychiatra obžalovaný nyní pro společnost není nebezpečný. U obžalovaného se neprokázala ani duševní choroba a porucha, ani závislost na návykových látkách. Soud ani znalci pochopitelně nemohou nikdy dopředu vědět, zda pachatel nespáchá znovu trestný čin, ať už nyní po propuštění z vazby s uložením podmíněného trestu odnětí svobody, nebo – kdyby byl uložen – po výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Podle právního řádu nelze v právním státě uznávat nepodmíněné tresty odnětí svobody jen pro důkazně nepotvrzenou obavu z toho, co bude od pachatele pak následovat. Bylo zajisté důvodné, aby obžalovaný byl vzat do vazby, když rozsah nedovoleného ozbrojení, které čítalo i hromadně účinnou zbraň a výbušniny, včetně chemických látek, byl výrazný a chování obžalovaného tehdy nepředvídatelné. Tato okolnost ve spojení s vysoce nepřesvědčivým popisem od obžalovaného, jakým způsobem získal zbraně, výbušniny a střelivo od osoby, u které navíc odmítl sdělit Policii ČR a soudu totožnost nebo oblast působení, nadále (byť nepotvrzeně) vzbuzuje jistou formu obavy z hlubších nelegálních záměrů obžalovaného, například proti zájmu na ochraně života a zdraví osob. Nejevilo se jako pravděpodobné tvrzení obžalovaného, že neřekl dotčenému muži, jaké zbraně chce koupit, že mu bylo lhostejné, za co bude platit, nebo že se nezajímal o původ zbraní přes tohoto člověka. Pro soud je ovšem rozhodující skutkový stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, jak stanoví § 2 odst. 5 tr. řádu. Je pravděpodobné, že obžalovaný nechtěl uvést jméno osoby, která mu předměty předala, aby tuto osobu kryl – přímý důvod však nebyl soudu znám. Uložit obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody pouze z tohoto důvodu, když obžalovaný obecně není ani povinen vypovídat, by bylo v rozporu s principy spravedlivého procesu a se zákonem jako takovým. Jevilo se současně jako zčásti účelové tvrzení obžalovaného, že zbraně si opatřil a přechovával jen s ohledem na to, že se o zbraně zajímá a líbí se mu. Ač na zájem obžalovaného o zbraně poukazovaly i osoby z okruhu obžalovaného, které podaly k věci vysvětlení, vyvstává otázka, z jakého důvodu by si obžalovaný opatřil a přechovával i výbušniny – trhavinu a další chemické látky. Obžalovaný na obhajobu uvedl, že až na zbraň – střelici tužku všechny tyto věci pořídil dohromady v jednom „balení“ od blíže neustanoveného muže. Opak prokázán nebyl.

35. Vyšetřováním v přípravném řízení byly opatřeny pro řízení před soudem důkazy, na podkladě kterých se nezjistil jiný eventuální záměr obžalovaného s nedovoleně drženými nebezpečnými předměty, ani odchylně závadový úmysl obžalovaného u výtržnického jednání ze dne 9. 6. 2018, které důkazně nesměřovalo proti životu a zdraví osob. Další důkazy dostupné ve věci nebyly. Odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat, a úřední záznam Policie ČR o vyhodnocení záznamů z notebooku a mobilního telefonu (viz č. l. 183 spisu), jakož i podaná vysvětlení osob z blízkého okolí obžalovaného, neprokazovaly žádné napojení na extremistickou skupinu nebo uznávání nezákonných pravidel proti životu a zdraví ze strany obžalovaného. Pokud jde o střelbu ze střešního okna bytu na adrese XXX v XXX, nebyla ani nijak vyvrácena obhajoba obžalovaného, že mířil toliko do vzduchu. Střelba do vzduchu je uvedena i v úředním záznamu policejní hlídky, která se na místo dostavila.
36. Případ rozsáhlého nedovoleného ozbrojování byl od samého počátku trestního řízení obestřen (jinak nepodloženou) obavou z možného napojení nebo sympatizování obžalovaného s jakoukoli extremistickou skupinou apod. Soud se dotazoval obžalovaného na existenci mnoha různých podob takového smýšlení, a obžalovaný nic takového nepotvrdil. V trestním řízení nebyl soudu doložen žádný důkaz, ze kterého by bylo patrné, že obžalovaný v tomto směru neuvedl soudu pravdu. Naopak z úředních záznamů o podaných vysvětleních osob – bývalé partnerky, přátel a spolupracovníků obžalovaného –, která byla přečtena se souhlasem stran u hlavního líčení před soudem, se nepodávalo, že by obžalovaný byl spojen formálně nebo i pouze povahově s extremistickou skupinou, nebo že by vyznával amorální a protizákonná pravidla.
37. Vysvětleními XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX byla nepřímou potvrzována obhajoba obžalovaného, že k noční střelbě ze střešního okna bytu na adrese XXX v XXX ho vedla úzkost spojená s předchozím rozchodem s partnerkou XXX, v kontextu s opilostí. Jmenovaná v podaném vysvětlení na Policii ČR přímo o rozchodu s obžalovaným nemluvila, což obžalovaný zdůvodňoval tím, že s XXX. Obžalovaný však u soudu podotkl, že situaci s rozchodem psychicky překonal, kdy soud konstatuje, že stabilní a racionální psychický obraz obžalovaného byl patrný i z posudku znalce psychologa.
38. Obžalovaný má obecně zájem ve střelbě. Popsal, že docházel vícekrát do roka i na střelnici, nebo střílel ze zbraní – revolverů na louce. Obžalovaný tvrdil, že je obdivovatelem zbraní a o zbraně se zajímá, jak bylo podatelé vysvětlení v trestním řízení také potvrzováno. To samo o sobě skutečně nemusí značit jiné záměry obžalovaného se zbraněmi.
39. Nebylo prokázáno, že by obžalovaný chtěl komukoli ublížit na životě a zdraví nebo poškodit cizí majetek. Obžalovaný byl stíhán „pouze“ za 1 přečin výtržnictví a 2 přečiny nedovoleného ozbrojování, nikoli za jakýkoli zločin i jiného charakteru, například za přípravu teroristického útoku. Soudu takové důkazy nebyly předloženy.
40. Soud neuvěřil zcela tvrzení obžalovaného, že nebyl přítomen jiné nedovolené střelbě ve městě, když sám označoval vlastní hlas na videozáznamu z mobilního telefonu, zaneseném na DVD u č. l. 184 spisu. V úředním záznamu Policie ČR na č. l. 183 spisu bylo konstatováno, že videozáznam byl pořízen pravděpodobně dne 7. 3. 2018. Na záznamu, který soud u hlavního líčení (zvukově) přehrál, byly patrné podle listinného vyhodnocení od Policie ČR postavy více mužů, které se nedalo jednoznačně poznat, a mluvily spolu o prostřelení okapu neustanoveným mužem – „XXX“. Záznam je komentován obžalovaným. Další důkazy však k tomuto případnému jednání nebyly k dispozici, a tento čin ani nebyl předmětem trestního stíhání, když navíc pravděpodobně nebyl spáchán obžalovaným v pozici „střelce“. Soud se na tento záznam obžalovaného dotazoval proto, že naznačoval zájem obžalovaného střílet nebo být přítomen nedovolené střelbě (a takto ji ve výsledku schvalovat), která by eventuálně mohla ohrozit minimálně zdraví nebo majetek jiných osob. Více však prokázáno nebylo a soud opět ani z tohoto nejasného důvodu nemohl *a priori* obžalovanému uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud ovšem po provedeném dokazování i znaleckými posudky opodstatněně dovozuje,

že obžalovaný přes chovaný obdiv ke zbraním nyní již bude obezřetný a nebude páchat žádná protiprávní jednání, ať už ve spojení se zbraněmi nebo bez nich.

41. Soud v trestní věci považoval s ohledem na počet a závažnost všech spáchaných přečinů a okolnosti případu za legitimní trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců, tedy v dolní polovině zákonné trestní sazby, avšak nikoli pouze u spodní hranice sazby zákona – která činí podle § 279 odst. 3 tr. zákoníku 6 měsíců až 5 let. Alternativní tresty plní účel za stavu, pokud lze důvodně předpokládat, že obžalovaný přehodnotil vlastní přístup k trestné činnosti a bude mít i bez výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody snahu vést řádný život, což je možno u XXX konstatovat. Obžalovanému tedy nebylo nutno uložit nepodmíněný trest odnětí svobody, a byl dostatečný podmíněný trest odnětí svobody. Jiné alternativní tresty nebyly ve věci vhodné a účelné.
42. Pokud soud ukládá trest, musí celkově zvažovat, zda je zásah trestu do života obžalované osoby možno považovat za proporcionální (viz náleží Ústavního soudu ze dne 8. 2. 2010, sp. zn. I. ÚS 1305/09). Smyslem a účelem trestu v obecném smyslu je ochrana společnosti před kriminalitou. Žádné jiné cíle trestem sledovat nelze. Trest ukládaný pachateli v sobě spojuje jak moment trestní represe a prevence ve vztahu k pachateli (individuální represe a individuální prevence), tak i moment výchovného působení na ostatní členy společnosti (generální prevence). Povýšení momentu trestní represe by ve skutečnosti znamenalo trestání v rozporu se zákonem (náleží Ústavního soudu ze dne 23. 4. 1998, sp. zn. IV. ÚS 463/97).
43. Výkon trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců byl proto u obžalovaného podmíněně odložen, ovšem na delší zkušební dobu v trvání 4 let. Do délky zkušební doby soud odrazil všechny popsane okolnosti vztahující se k závažnosti případu i osobě obžalovaného. Soud dále vyslovil nad obžalovaným dohled, který se v trestní věci jevil jako nutný pro zvýšené sledování chování obžalovaného na svobodě, i se zřetelem ke kontrole plnění zvláštních povinností (viz dále).
44. Obžalovanému byla uložena povinnost zcela se zdržet ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem požívání alkoholických nápojů a jiných návykových látek. Obžalovaný spáchal přečin výtržnictví pod vlivem alkoholu, když podle záznamu o dechové zkoušce mu byla naměřena hodnota 2,5 promile alkoholu v dechu. Z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření po odběru krve soud zjistil, že obžalovaný byl pozitivní u testování na kokain. Obžalovaný tvrdil, že kokain úmyslně neužil, že trestný čin se odehrál po pár dní trvající akci, na které byli lidé i pod vlivem alkoholu, a nevyučoval tudíž, že se zde mohla objevit i jiná návyková látka. Toto tvrzení obžalovaného o neúmyslném užití kokainu se jeví spíše být účelovým, neboť obžalovaný sám potvrdil, že v minulosti kokain už užil. S alkoholem se potom stal obžalovanému – jak sám vypověděl – 2x přestupkový problém za řízení osobního motorového vozidla naposledy v roce 2017 pod vlivem návykové látky, pro který obžalovaný dostal i zákaz řízení motorových vozidel. Obžalovaný poznamenal, že alkoholické nápoje užívá často. V opisu z evidence přestupků má obžalovaný vykázán záznam s uloženou pokutou 1 000 Kč a sankcí propadnutí věci ve smyslu § 30 odst. 1 písm. j) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kdy se opět jednalo o přestupek spojený s návykovou látkou. Tyto přestupky soud nepovažoval za dostatečně proporcionální překážku polehčující okolnosti dosavadního vedení řádného života obžalovaným. Podle znalce psychiatra nebyla prokázána závislost obžalovaného na alkoholu nebo drogách, a znalec proto nenavrhol pro obžalovaného ani žádnou formu ochranné léčby či jiné opatření. Soud však považoval pro okolnosti shora za nezbytné zcela zakázat obžalovanému na období čtyřleté zkušební doby podmíněného odsouzení s dohledem požívání alkoholu a drog. Dodržování dané povinnosti bude důsledně kontrolováno Probační a mediační službou ČR, a to i namátkově.
45. Soud uložil obžalovanému dále povinnost podrobit se programu psychologického poradenství, který bude vhodně vybrán ve spolupráci s Probační a mediační službou ČR. Znalec psycholog nepokládal za potřebné stanovit obžalovanému jakékoli psychologické opatření. Soud ovšem konstatuje vzhledem k době minulé – ve které se u obžalovaného XXX objevovaly frustrace,

byl krátkou dobu hospitalizován na psychiatrii z důvodu úzkosti a návalů vzteku (jak sám poukazoval), a pak se dobrovolně v roce 2014 podroboval ambulantní docházce k lékařce z oboru psychiatrie, s užíváním léků – a dále pro spáchání výtržnictví po namítaném rozchodu s partnerkou, který obžalovaný nesl psychicky špatně, že absolvování tohoto programu po zkušební dobu bude pro obžalovaného i s cílem ochrany společnosti žádoucí.

46. Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku soud dále obžalovanému uložil trest propadnutí věcí, které byly použity ke spáchání trestných činů nedovoleného ozbrojování, a to:

blíže nespécifikované zakázané střelné zbraně tvaru tužky na náboje 22 LR, vybavené závěrem a úderníkem,

1 ks nábojového válce ráže 22 k revolveru bez označení, ve 2 částech, s kapacitou 8 ks nábojů a centrálním vytahovačem nábojnic,

průmyslové elektrické rozbušky mohutnosti č. 8,

rozbušky S&B se ženíjní zápalnicí délky 23 cm,

bleskovice délky 36 cm,

ženíjní zápalnice délky 151 cm,

střelné zbraně – automatické pušky AKS v. č. 4599571, ráže 7,62 x 39, se zásobníkem,

21 ks brokových nábojů – 10 ks s jednotnou střelou ráže 16/70 a 20 ks s hromadnou střelou ráže 16/67,

37 ks nábojů S&B 9 x 19, ráže 9 mm Luger,

144 ks kulových nábojů s označením BXN 58, ráže 7,62 x 39, s celoplášťovou střelou,

13 ks kulových nábojů s označením BXN 58, ráže 7,62 x 39 se stopovkou, s celoplášťovou střelou označenou zelenou barvou,

15 ks malorážkových nábojů 5,6 mm Short S&B s okrajovým zápalem 22 Short,

a 35 ks malorážkových nábojů, ráže 22 Long Rifle, s označením REX 22LR.

Soud rozhodl jen o propadnutí věcí, které v době vyhlášení rozsudku existovaly. Odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví chemie, byly zcela spotřebovány všechny chemické látky, a odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví balistika, byly zničeny některé náboje z každé skupiny nábojů. Výrok o trestu propadnutí věci proto reflektoval odborným zkoumáním spotřebované věci. Věci obžalovaný držel v rozporu s jiným právním předpisem (viz § 70 odst. 4 tr. zákoníku).

47. Soud vyslovil i trest propadnutí věcí, které byly použity nebo určeny ke spáchání trestného činu výtržnictví, a to:

93 ks ostrých nábojů, ráže 6 mm, ME Flobert court (v nespotřebovaném množství),

revolveru ALFA ME Flobert model 620, ráže 6 mm, v. č. 7620049468, v černé plastové krabičce,

a revolveru ALFA ME Flobert model 620, ráže 6 mm, v. č. 8620050087, v černé plastové krabičce.

Jeden z revolverů byl použit ke spáchání činu výtržnictví, a ani obžalovaný nedokázal uvést, který. Toto nebylo nade vše pochybnost prokázáno ani odborným zkoumáním z oboru kriminalistika, odvětví balistika, které označovalo některé nábojnice za vystřelené z revolveru ALFA ME Flobert model 620, ráže 6 mm, v. č. 7620049468, avšak nebylo jasně prokazatelné, s jakým časovým odstupem se z daných revolverů střílelo – oba revolyery obsahovaly stopy očazení po nedávné střelbě. Soud pak stanovil propadnutí obou revolverů i nábojů, protože 1 revolver byl použit ke

spáchání výtržnictví a 2. revolver byl k tomuto účelu určen, když obžalovanému bylo lhotejně, který revolver si na střelbu zvolí. K trestnému činu byly určeny i náboje do tohoto revolveru.

48. Podle § 101 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku bylo rozhodnuto o ochranném opatření zabránění věci, u které nebylo možno po dokazování konstatovat, že byla použita nebo určena ke spáchání jakéhokoli trestného činu obžalovaným, a nebylo naplněno ani jiné hledisko pro trest propadnutí věci podle § 70 tr. zákoníku. Protože však tato movitá věc ve vlastnictví obžalovaného ohrožuje bezpečnost lidí, majetku či společnosti, soud vyslovil zabránění věci obžalovanému, a to 134 ks (v nespotřebovaném množství) pracovních nábojek ráže 6 mm s okrajovým zápalem bez bližšího označení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho obsahu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, pokud toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

Pardubice 9. října 2018

JUDr. Jana Bílková, Ph.D. v.r.
samosoudkyně